

U SPOMEN

Katarina s. Margareta Ćuk, redovnica - milosrdnica

Na blagdan Svih Svetih, rano ujutro, nakon kratke i teške bolesti, preminula je u svom samostanu u Frankopanskoj ulici u Zagrebu u 85. godini života i 65. godini redovništva milosrdnica s. Margareta Ćuk, profesor glazbe.

S. Margareta Ćuk rođena je 26. srpnja 1913. godine u Krašiću, gdje je i završila osnovnu školu. Daljnje je školovanje nastavila u samostanu ss. Milosrdnica u Zagrebu. Nakon završene srednje glazbene škole upisala je orgulje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je diplomirala 1941. godine. Od 1940. do 1943. godine predavala je glazbu na ženskoj realnoj gimnaziji ss. Milosrdnica. Zatim je od 1943. do 1957. godine vršila službu orguljašice i zborovođe u Novoj Gradiški, a od 1957. do 1964. godine u nacionalnom svetištu Majke Božje u Mariji Bistrici. 1960. godine imenovana je članom Dijecezanskog odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije. Premještajem u Zagreb, u svoju Kuću Maticu 1964. godine, postala je orguljašica i zborovođa u samostanskoj crkvi sv. Vinka Paulskog. Iste je godine imenovana izvanrednim nastavnikom na *Institutu za crkvenu glazbu KBF-a*, gdje je predavala orgulje i glasovir. Tu je radila tiho i požrtvovno pune 23 godine, do svog umirovljenja 1987. godine.

S. Margareta je neizmjerljivo voljela svoj poziv orguljašice i zborovođe. Taj je posao, kao i posao profesora na Institutu, obavljala vrlo savjesno i predano. U tome je često nije mogla spriječiti ni bolest, ni nemoć i tu je istrošila sve svoje snage. Uz taj svoj posao dugi je niz godina, svakog tjedna, odlazila u samostan ss. Klarisa u Mikulićima, da bi podučavala sestre u sviranju glasovira i pripremala ih za sviranje u liturgiji. Službu orguljašice u crkvi sv. Vinka obavljala je do Adventa 1995. godine, kada ju je u tome spriječila kronična bolest očiju protiv

koje se borila više godina, i kada je teška srca morala napustiti taj posao, koji je svim srcem voljela. Ali i nakon toga, svakog je dana sjedala za glasovir i svirala na pamet skladbe kojih se sjećala.

Sprovodne obrede i sv. misu zadušnicu vodio je na zagrebačkom groblju Mirogoj, uz sudjelovanje više svećenika, rektor samostanske crkve sv. Vinka vlč. Marijan Pavlenić, a u ime Instituta za crkvenu glazbu "Albe Vidaković" riječi zahvale izrekao je o. dr. Izak Špralja. Dobri Bog neka joj bude nagrada za svu njezinu požrtvovnost i za sve što je učinila na promicanju crkvene glazbe.

S. M. Vlasta Tkalec

Prof. Željka Milić

Bogu se sviđjelo 7. kolovoza 1997. godine pozvati svoju vjernu učenicu – dugogodišnju profesoricu glasovira – s onu stranu vremena, darujući joj zauzvrat svoj vječni spokoj. Možda je ona na ovaj način po prvi put postupila sebično, odnijevši sa sobom jednu veliku učiteljicu duha, ostavljajući tako u nama nespokoj. S te strane vrlo osiromašeni, ali s druge strane obogaćeni, jer zadbismo još jednu zagovornicu kod Gospodina.

Željka Milić rođena je 23. rujna 1946. godine u Zagrebu. Tu pohađa osnovnu školu i klasičnu gimnaziju, položivši sve ispite s odličnim uspjehom. Prve sate glasovira uzima kod s. **Ambrozije**, uršulinke, koja je i zaslužna za otkrivanje njezinog glazbenog talenta. U razdoblju od 1954. do 1964. godine upisuje, pohađa i završava Glazbenu školu Pavla Markovca kod profesorice Zente **Figenwald**. Kao i iz redovite općeobrazovne škole tako i na području osnovnog i srednjega glazbenog obrazovanja nizale su se produkcije, nagrade, nastupi i pohvale. Za nepune četiri godine (1964.–1968.) diplomirala je studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, kao posljednji student prof. Svetislava **Stančića**, utemeljitelja zagrebačke pijanističke škole. Zbog teške bolesti zamjenjuje ga, pred sam kraj njezina studija, prof. Ladislav **Šaban**. Iste godine kad je i diplomirala, stupa u brak sa svojim zaručnikom Josipom Milićem, apsolventom prava. Do 1971. godine boravi sa svojim suprugom u Parizu, gdje je postigla stupanj profesora francuskog jezika s diplomom predavača izvan Francuske. Uz tečaj orgulja na Ecole Normale de la musique kod prof. Susanne **Chaisemortaine**, angažirana je i u sviranju u crkvi Hrvatske katoličke misije i u pripremanju crkvenog zbora. Dobivši mjesto profesorice glasovira u Glazbenoj školi Pavla Markovca, vraća se 1971. godine u Zagreb.

Postojanost i predanost u radu vrline su koje su resile njezinu osobu ne samo za vrijeme školovanja nego i poslije u životu. Već na samom početku studija opredje-